

РЕШЕНИЕ

№ 5722

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4625** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма] ([фирма]) срещу решение от 29.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 14882 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 0065 от 11.04.2011 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), с което за нарушение на чл. 250д от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) на [фирма] е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 10 000, 00 лв. на основание чл. 327, ал. 6 от ЗЕС.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага съображения, че в жалбата на [фирма] до районния съд са изложени съображения за обективната невъзможност на дружеството да извлече конкретните трафични данни от системите си, които не са обсъдени от съда. Счита, че районния съд, по време на съдебното производство е следвало да установи дали [фирма] е имало техническа възможност да извлече посочените данни и в тази връзка – дали е създадо техническо решение за

запазването на последните, съгласно изискването на разпоредбата на чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС. Според него резултатите от такава проверка не биха квалифицирали нарушението като такова на чл. 250д от ЗЕС. От извършената проверка не става ясно дали [фирма] не е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 250а от ЗЕС и не е съхранило данните по надлежен начин. Счита, че при издаване на НП не е приложен закона, който е следвало да се приложи, тъй като [фирма] не е пазило трафичните данни съгласно условията на чл. 250а от ЗЕС. Извършването на посоченото нарушение автоматично е довело до непредставянето на данните в срок. Предвид изложеното моли да бъде отменено обжалваното решение, като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за регулиране на съобщенията не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС – за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си районният съд е приел, че на 07.07.2010 г. [фирма] е получило разпореждане на Софийски районен съд (СРС), с което е дадено разрешение жалбоподателят да предостави на В. Д. - служител в ГДБОП, данни за ползвателя на IP адрес 95.42.67.212 на 16.03.2010 г. в 13:28:13 ч. и в интервала 13:20 - 15:30 ч. и IP адрес 90.154.148.20 на 16.03.2010 г. в 20:52:17 ч. и в интервала 20:50 - 22:55 ч. Данните са били предоставени от [фирма] на 28.07.2010 г. Посочените факти са установени и при извършените две проверки на 30.07.2010 г. и 31.08.2010 г. от служители на КРС, за което да съставени констативни протоколи. На 15.10.2010 г. на дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С - 259, връчен на същата дата. Въз основа на АУАН и административнонаказателната преписка е издадено и атакуваното НП. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетеля В. и събраните по делото писмени доказателства.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание. Изложил е, че не споделя довода за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН при издаване на НП, а именно твърдението за посочване на две дати за дата на извършване на нарушението. Изложил е, че нарушението за което жалбоподателя е санкциониран е извършено под формата на бездействие, като в АУАН и НП по несъмнен начин е посочена дата на извършване на нарушението, чрез посочване на

крайния срок, до изтичането на който дружеството е следвало да изпрати данните - 11.07.2010 г. Приел е, че връчването на НП на лице без представителна власт не е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице. По приложението на материалния закон, районният съд е изложил, че [фирма] е предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги по смисъла на т. 50 на пар. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕС и като такава разполага с необходимата правосубектност. Дружеството е получило разпореждането на СРС за предоставяне на данни на 07.07.2010 г. Съгласно чл. 250д, ал. 2 от ЗЕС, при положение, че Министерът на вътрешните работи или писмено оправомощени от него длъжностни лица не са определили конкретен срок, в който данните да бъдат изпратени, същите е следвало да бъдат предоставени на В. Д. - служител на ГДБОП - длъжностно лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3 от ЗЕС най-късно до 11.07.2010 г. Данните са били предоставени на 28.07.2010 г. Изпълнителното деяние е осъществено под формата на бездействие, изразяващо се в неизвършване от страна на задълженото лице на дължимото поведение в законоустановения срок. Предвид това, съдът е изложил, че от обективна страна жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл. 250д, ал. 2 от ЗЕС. Въведените твърдения в жалбата за обективна невъзможност да бъдат извлечени данните не са кредитирани от съда. Посочил е, че съобразно предвидената в санкционната разпоредба на чл. 327, ал. 6 от ЗЕС „имуществена санкция" в размер от 10 000 до 25 000 лв., наложеното на дружеството наказание в минималния размер от 10 000, 00 лв. Предвид гореизложеното е потвърдил НП.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не са налице наведените касационни основания. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила, предвид следните съображения:

Изложената от районния съд фактическа обстановка изцяло се споделя от настоящия състав, поради което не следва да бъде преповтаряна. Правилно районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 250д, ал. 2 от ЗЕС предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, във възможно най-кратък срок, но не повече от 72 часа от постъпването в предприятието на разпореждането за достъп по чл. 250в, ал. 1 от ЗЕС, изпращат данните на длъжностното лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3 от ЗСВ. Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма] е непредставене в срок на данни за ползвателя на IP адрес 95.42.67.212 на 16.03.2010 г. в 13:28:13 ч. и в интервала 13:20 - 15:30 ч. и IP адрес 90.154.148.20 на 16.03.2010 г. в 20:52:17 ч. и в интервала 20:50 - 22:55 ч. на длъжностно лице по чл. 250в, ал. 2, т. 3 от ЗЕС. В случая данните са изискани с разпореждане за достъп, издадено от оправомощен от председателя на СРС съдия, каквото е изискването на чл. 250в, ал. 1 от ЗЕС. Разпореждането е получено от [фирма] на 07.07.2010 г. Като не е изпратило на съответното длъжностно лице данните посочени в разпореждането в срок от 72 часа

от постъпването му в [фирма], дружеството е осъществило състава на нарушение визиран в чл. 250д, ал. 2 от ЗЕС. Предвид изложеното правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност на основание чл. 327, ал. 6 от ЗЕС. С посочената разпоредба неизпълнението на задължението по чл. 250д, ал. 2 от ЗЕС е въздигнато в самостоятелен състав на административно нарушение, независимо от наличието или липсата на нарушение по чл. 250а от ЗЕС. Единствения релевантен факт който следва да бъде установен за да бъде ангажирана на отговорността по чл. 327, ал. 6 от ЗЕС, е неизпълнението на задължението чл. 250д от ЗЕС. Без значение са причините, поради които задължението не е изпълнено, тъй като отговорността, която се носи от юридическото лице по чл. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН е обективна и безвиновна. Определената за нарушението „имуществената санкция” е в минималния посочен в закона размер. Неоснователно се явява наведеното в жалбата твърдение, че при издаване на НП не е приложен закона, който е следвало да се приложи. Несъхраняването на данните по чл. 250а от ЗЕС в посочения в закона срок, ако такава е налице, представлява отделно и самостоятелно административно нарушение, за което е предвидена отговорност в санкционната разпоредба на чл. 327, ал. 4 от ЗЕС. Предвид изложеното съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания. Решението на районния е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 14882 по описа за 2011 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.